

to poroko je obhajal naš prijatelj vpokojeni železniški sprevodnik Franc Rošker s svojo ženo Jožefo. Gospod Rošker je rodom iz Št. Ilje v Slov. gor. Njegov oče je obhajal pred kakimi 30 leti zlato poroko in je bil nad 50 let pomožni cerkovnik v šentiljski cerkvi. Njegov sin, ki živi v Mariboru, je še čil in čvrst. »Slov. Gospodar«, katerega Rošker čita že nad 50 let, mu k zlati poroki čestita!

Sv. Barbara v Slov. goricah. Lepa je naša župna cerkev, katera je vsa prenovljena, a še lepša bo, ko dobimo v kratkem lepo prenovljen sv. križev pot, kateri se bo blagoslovil na prvo nedeljo meseca marca t. l. — Število naročnikov našega starega in priljubljenega učitelja in prijatelja »Gospodarja« zmiraj raste. Prav je tako! — Tukaj se je poročil mladenič, bivši tajnik šmartinskega Orla in zvest član naših društev, gospod Ivan Tepeh, z gđc. Marijo Skofič, posestnika hčerjo iz Sp. Korene. Mlademu paru želimo obilo sreče in božjega blagoslova v novem stanu! Od ženina pa upamo, da bo neustrašen katoliški mož in prijatelj naših listov tudi v bodoče!

Sv. Lovrenc na Dravskem polju. Pri nas je najhujša zima znašala — 30 stopinj C. Sneg in zima sta huda že tu na polju, kaj mora biti še le v gorah. Bog nas varuj poleg drugih posledic še povodnji! — Svatje na gostiji Šalamun-Draškovič v Župeči vasi so za dijaško kuhinjo zložili 160 Din. — Dne 19. februarja je v Spodnjem Sv. Lovrencu vdovi Hazemali (Špitaliči) zvečer zgorela kolarnica in parma. Sreča, da se v snegu ogenj ni mogel širiti. Ne ve se, je li zlobna roka ogenj podtaknila, ali kako je nastal. — Zmrznile so velike množine krompirja po naših kletih.

Sv. Urban pri Ptuj. Oblastni odbor se nas je usmilil in ustanovil mesto okrožnega zdravnišnika pri nas. Zelo smo hvaležni za to človekoljubno delo, ker zdravnik iz Ptuja si je mogel dosedaj privoščiti le kak bogataš. Vsi drugi manj premožni so pa morali žalibog brez zdravniške pomoči. Razdelitev občin v zdravstveno okrožje pa se ne more odložiti. Občine Vintarovci, Jiršovci, Drstela in Janežovci imajo k Sv. Urbanu 10 minut do ene ure. V Ptuj pa imajo do 2 in pol ure pota. Del občine Vintarovci tvori vas Sv. Urban in bo tudi bodoči zdravnik v tej občini stanoval po vsej priliki. Pač pa se lahko občine Sv. Lovrenc, Zagorci in Sakušak pridružijo okolici Ptuj, kamor imajo bližje in lepo cesto. Prosimo pa, da se naš oblastni odbor usmili in nam napravi cesto! Sv. Urban ima osemrazredno šolo, orožniško postajo, sedaj zdravniško okrožje, pa nobene šole, razen ene občinske.

Sv. Tomaž pri Ormožu. To pot nekaj novic

iz naših Lahonec, kjer se kljub visokemu snegu tako za silo živimo. Imeli smo v kratkem času tri smrtne slučaje, o katerih se nam zdi potrebno, da jih ponese naš »Gospodar« v široko javnost. Umrla je Uršula Kolarič, skrhna mati in gospodinja v 62. letu svoje starosti po kratki in mučni bolezni. Druga se je preselila v večnost Marija Ritonja v 91. letu svoje starosti, do katere je živela kot poštena Marijina družbenica neomogućena. Tretji je bil poklican Matjaž Strajnsak v 80. letu svoje starosti, že četrtič oženjen, zmiraj močne in šaljive narave, zaradi tega med ljudmi zelo priljubljen. Izrezljaj je več križnih potov in raznih drugih podob. Vsem hodi Bog milostljiv sodnik! — Da pa nismo samo pri žalostnih novicah, smo imeli tudi tri poroke: kovač Miklič se je poročil k Žiškavim, Rajhova pa v Ključarovec k Hebarju. Naš priden mizar in muzikant Joško Blagovič je pa mahnil na Žvab in odvedel iz ugledne Krajncve hiše najstarejšo hčerko Toniko, da bosta tako skupno kot mož in žena gospodarila na Blagovičevi domačiji. Naj vam bo vsem zakonski jarem lahek in obilo sreče in zadovoljstva!

Sv. Tomaž pri Ormožu. Na gostiji Blagovič-Kranjc na Žvabu so svatje darovali za novi Društveni dom 52 Din. Posnemajte! — Tudi na gostiji člana tukajšnjega Orlovskega oddelka Horvat Jožefa, ki se je poročil z g. Ottilijo Šegula, so nabrali svatje 62 Din za Društveni dom. Mlademu paru v novem stanu prav obilo sreče!

Ključarovec. Dne 12. svečana je umrla v Ključarovecih pri Sv. Tomažu posestnica Marja Kosi, od daleč znane in vobče priljubljene hiše, podpirajoče reveže. Rajna je bila sestra pokojnega vlč. gospoda Jerneja Štabuca, nepozabljene faranoma od Sv. Lovrenca na Pohorju, in blaga žena dolgoletnega cerkvenega ključarja pri Sv. Tomažu. Vsem revežem v okolici je bila blaga mati s svojim usmiljenim srcem, a sedaj vsem velika izguba. Rada je vedno zahajala v cerkev in je tudi sedaj pri zadnji njeni težki dvomesečni bolezni sprevidena s sv. zakramenti mirno v Gospodu zaspala. Blagi pokojnici bodi ohranjen časten spomin, vsem preostalim naše sožalje! Pogreb blagopokojne se je vršil dne 14. svečana. Pri slabem vremenu se je vendar udeležilo za dokaz priljubljenosti blagopokojne veliko ljudi.

Sv. Trojica v Haložah. Zima kot povsod po svetu. Vzdihovanje jednako. Kaj bo, če bo še dolga zima? Živina v slabih hlevih zmrzuje, ker je pičlo krme in listja. Svinje, breje, izvržejo; prasci crkavajo. Vođe primanjkuje na hribih, v dolino po njo je nevarno iti zavoljo plazov. Ljudje ne morejo nikamor, ker je sneg

čez 1 m visok; viničarji ne zaslužijo nič, ker je vasko delo v vinogradih nemogoče. Obleke je treba in obuvata, a posestniki ne morejo prodati, še manj voziti vina. Drvarji sedijo za pečjo, ker se bojijo volkov v Maclu.

Sv. Trojica v Haložah. V soboto, dne 16. svečana, smo pokopali gospo Rozino Hronek, ženo gozdnega nadzornika pri knezu Windischgrätzu. Sedem let je bila v postelji ohromela. Z mučniško udanostjo je prenašala težko bolezen. Bila je do zadnjega pri zavesti. Dočakala je starost 72 let in zapuščala 82 let starega moža in otroke, ki so vsi lepo preskrbljeni in v dobrih službah.

Osek pri Sv. Trojici v Slov. goricah. Tukaj je umrl najstarejši mož v občini ter sploh v svetotrojiški župniji Matija Rozman, oče kamnoseškega mojstra gospoda Matije Rozman na Pobrežju pri Mariboru ter šestih hčera, vseh preskrbljenih. Umrl je pri svoji hčerki Ottiliji, omoženi Trstenjak, dne 14. t. m., star 93 let, previden s sv. zakramenti za umirajočo. Bil je vedno čil in zdrav ter umrl vsled starosti. Pokojni je bil samouk v kamnoseški obrti ter umetniško izpeljal v mnogih v zadnjem stoletju stavljenih kletih in vinskih hramih kamenite podboje v srednjih Slovenskih goricah. Delal je tudi v večih cerkvah ter tako svojega sina, sedaj imenitnega kamnoseškega mojstra, pripravil, da se je tako izvrstno izučil te lepe umetniške obrti. Počivaj v miru, blagi starček!

Leskovec. V nedeljo, dne 17. svečana, je bila pokopana mladenka iz Trdoboje, ki jo je zasul plaz, ko je delala tir do studenca. Mater so še rešili smrti, a je imela zlomljeno roko in nogo.

Petrovec. Častna izjava. Podpisani Vlado Pušenjak, bivši narodni poslanec v Mariboru, ob žalujem s tem, da sem objavil dne 10. februarja 1927 v številu 6 »Slovenskega Gospodarja« med dopisi pod naslovom »Petrovec« žaljiv dopis za gospoda Antona Koprivo, posestnika v Arji vasi pri Petrovcih. Preključujem tam navedene žaljivke in izjavljam, da sem napisal dotični dopis le na podlagi napačnih in neresničnih informacij ter nimam nikakega povoda gospodu Antonu Koprivi karkoli nečastnega očiti. Zahvaljujem se gospodu Antonu Koprivi, da je z ozirom na med nama sklenjeno poravnavo umaknil svojo tiskovno izjavo proti meni ter plačam jaz vse tožbene stroške. — Maribor, dne 15. svečana 1929. — Vlado Pušenjak.

Šmartno ob Dreti. Za postno premišljevanje nam daje letos dovolj gradiva zaporedna hitra smrt dragih župljanov v zadnjih dneh: Krnčki oče, ki je dne 11. februarja zjutraj še zdrav v svojem 78. letu sanjal o prihodu krasne spo-

Mož v sivi suknji.

Roman iz Napoleonove dobe. — Angleški spisala B. Orczy. — Prevedel Paulus.

(Dalje.)

In nato se je zatopil v ogledovanje svojih skrbno negovanih nohtov. Neznatnemu plebejcu v sivi suknji je bilo treba pokazati, da sicer sme zapovedovati bedastemu Vimarsu, da pa njegova nesramna predrznost ne more doseči aristokratskih višin gospoda St. Tropèze.

»O —,« je začel prefekt, ki si nič ni bolj želel, ko da bi pomiril obe stranki, »čisto jasno je, da vlom in umor nista v nobeni zvezi z roparji. Vkljub temu sta sinočišnja dogodka zelo skrivnostna in kažeta znake, ki povzročajo naši sicer zelo sposobni policiji nemalo zadrego.

Zdi se namreč, da so v ranih urah neznani tatovi vlomili v knjižnico alençonskega škofa. Na srečo tatovi niso odnesli nobenih posebnih vrednosti in ta stran današnjih dogodkov je še precej enostavna.

Toda par ur pozneje sta prinesla dva delavca novico, da leži ob poti v Lonrai truplo nekega

človeka. Policija je šla koj na lice mesta. Mož je ležal z obrazom navzgor in je bil mrtev, najbrž že več ur mrtev. Gospod Lefèvre ima sedaj za-devo v rokah.

Prefekt si je moral oddahnuti. Nepretregano, gostobesedno je govoril. In ni se mu bilo treba pritoževati, da ga nihče ne posluša. Tajni detektiv gospoda ministra je sedel nepremično in njegove globoke oči so bile vprte v prefekta. Le gospod cesarski prokurator je kazal še vedno svojo hladno brezbriznost in se očitno zanimal samo za svoje nohte.

»Izpočetka,« je nadaljeval prefekt po kratkem osvežujočem molku, »izpočetka se je zdelo, da zločina nista v nobeni medsebojni zvezi in jaz za svojo osebo niti danes nisem prepričan, da bi bila. Eno pa je obema zločinoma skupno in prav v tem tiči neka nerazumljiva tajinstvenost, — namreč da ne vemo, zakaj so pravzaprav vlomili v knjižnico in zakaj so umorili tistega človeka. Sicer je tatove služinčad splašila, bežati so morali. Pa je bilo v knjižnici vrednosti, tudi denarja, dovolj, ki bi ga bili lahko odnesli, čeprav se jim je mudilo — če bi jim bilo mar za denar. Umorjeni nesrečnež pa je bil revež, uro so mu

Na Kalvarijo!

23 izbranih križevih potov. Zelo primerno za postal čas. Knjiga stane 25 Din in se naroča pri Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

mladi, se je zgrudil od kapi zadet ob 9. uri istega dne na mrtvaški oder. — Pljučnica je preirgala nit še mladega življenja priljubljeni ključarjevi ženi Mariji Zagožen iz Belc v 42. letu. Stevilnega spreveda na njeni zadnji poti dne 18. februarja se je udeležil tudi njen sosed, blagi in povsod spoštovani Tonkov oče v 63. letu svoje starosti. A prišel je samo do Vologa, kjer je v Žvižovčevi hiši od kapi zadet izdihnil. Kličemo nam vsi trije: memento mori, mi pa jim želimo zasluženi večni mir!

Gornja Ponikva pri Žalcu. Nemila smrt je s svojo neusmiljeno roko nam zasekala globoko rano. V nedeljo večer, dne 17. februarja, je umrl naš ljubi oče Anton Vrzelač, posestnik v Grči 24, v 78. letu svojega življenja. Blagi trpin je moral zadnjih 10 let prenašati hudo bolezen v prsih. Rodom iz Škal je postavil na svojem tukajšnjem posestvu nova poslopja, ki pa jih je dvakrat uničil požar. Ta in še druge nesreče so bile vzrok njegove bolezni, katero je trpel prav vdano. Niti v največji bridkosti ga ni zapustila znana njegova veselost in šaljivost. Bil je tudi oskrbnik cerkvenega vinograda med svetovno vojno, ko sta bila oba cerkvena ključarja poklicana v vojaško službo. Grča s svojim lepim razgledom in nekdanjimi krasnimi vinogradi velja za Ponikovljane kot kraj veselja. Ako je bil na Ponikvi kdo žalosten, je dejal: »Grem v Grčo, tam se bom zopet razveselil.« Časi se spreminjajo, zapuščajo nas pa tudi stari dobri ljudje. Mnogo dobrih je šlo od nas. In tako smo preteklo sredo spremili v velikem številu našega očeta Antona na njegovi zadnji poti. Dve sv. maši sta bili na dan pogreba za njega v župnijski cerkvi. Na pokopališču, kjer smo ga položili v grob poleg pokojne blage matere Marije, ki je umrla leta 1924, je govoril domači gospod župnik ganljivo slovo. Omenil je nekatere lastnosti rajnega, njegovo skromnost, veselost, zlasti pa to, da je bil vedno dober kristjan, kar je spricala njegova lepa priprava na smrt. Ljubi starši! Bog vam večni mir in pokoj daj in večna luč vam sveti naj!

Sv. Rupert n. L. Take zime se ne spominjajo niti najstarejši ljudje: ne samo, da smo že od 15. februarja popolnoma odrezani od zunanje sveta, tako da čeli teden nimamo več pošne zveze, ampak tudi posamezne hiše so večinom brez medsebojnega stika! Ne samo visoki sneg, ki je padal tri dni in tri noči neprenehoma, ampak pred vsem silni zameti zabranjujejo vsako zvezo. Premnogo hiš je brez drv, in brez vode. Krompir je po kletih zmrznil, tako da ljudje s strahom pričakujejo bodočnosti.

Dekla, ki ima veselje do živinoreje, se sprejme v župnišče. Naslov v upravi lista. 218

REDNI OBČNI ZBOR

Spodnještajerske ljudske posojilnice v Mariboru, r. z. z. n. z., se vrši v ponedeljek, dne 18. marca 1929, ob 16. uri v uradnih prostorih v Mariboru, Gospodarska ulica 23, s sledečim dnevn. redom:

1. Čitanje in odobrenje zapisnika o zadnjem občnem zboru.
2. Čitanje revizijskega poročila Zadrugne zveze v Ljubljani.
3. Poročilo načelstva.
4. Poročilo nadzorstva.
5. Potrjenje računskega zaključka za leto 1928.
6. Volitev nadzorstva.
7. Volitev treh članov načelstva.
8. Slučajnosti.

V smislu § 33 društvenih pravil se vrši v slučaju nesklepčnosti eno uro pozneje, t. j. ob 17. uri istotam drugi občni zbor, ki sme sklepati ob vsakem številu navzočih zadrugnikov.

Načelstvo.

Zahvala.
Podpisana Marija Graf, vdova sodarskega mojstra na Pečici pri Polčanah, se tem potom najpristneje zahvaljujem p. n. »**LUJDSKI SAMOPOMOČJE v Mariboru,**«
kateri mi je po mojem pokojnem možu v golovini izplačal 5000 Din. Omenjeno podporno društvo vsakomur najtopleje priporočam!
225
Marija Graf.

Kuhano maslo kupujem vedno po najboljši ceni. Priporočam pa v nakup: zaščeno kaljivo do deteljno seme in druga semena, kot tudi špecerjsko blago in železnino: Josip Jagodič, Celje, Glavni trg 15.
212
Dve učenci sprejme Lizika Kuster, šivilja, po dogovoru tudi hrana in stanovanje. Maribor, Smetanova ulica 38a.
219

Deklico sirote brez staršev, staro 12 let, zdravo in pošteno, se pozneje v trgovini uči, vzajem takoj. Naslov v upravi lista. 213

Pošten viničar z 4 delavci se pod dobrimi pogoji sprejme: Zenovich, Maribor, Cankarjeva ulica 8. 222

VABILO
na

45. redni občni zbor

Posojilnice v Makolah, r. z. z. n. z., ki se vrši dne 11. marca 1929 ob 10. uri v prostorih posojilnice s sled. dnevn. redom:

1. Poročilo načelstva.
2. Poročilo nadzorstva.
3. Potrjenje rač. zaključka za leto 1928.
4. Volitev načelstva in nadzorstva.
5. Sprememba pravil.
6. Poročilo o izvršeni reviziji.
7. Nasveti in predlogi.

Ako bi ob določenem uri občni zbor ne bil sklepčen, se vrši pol ure pozneje drugi občni zbor, ki sklepa ob vsakem številu navzočih članov. 227

Makole, 23. febr. 1929. Načelstvo.

Državni ambulatorij v splošni bolnici v Mariboru kupuje vsako množino morskih prašičkov po dnevni ceni. 206

Išče se dekla, katera razume kmečka dela opravljati, srednje starosti. Vpraša se v gostilni »Tržaški dvor«, Maribor, Tržaška cesta 44. 207

Starejša priidna in poštena ženska se sprejme takoj za stalno k gospodinjstvu v večji trgovski hiši. Vpraša se: Maribor, Zrinskega trg 6, Zabkar. 223

Prodajam radi opustitve obrata parno žago z vsem potrebnim. Oglasiti se je pri gospodu Val. Stuhcu v Bolehnečicah 22, pošta Sv. Jurij ob Ščavnici. 211

Prodajam dobro idočo pekarno z dnevnim prometom od 1000 do 1500 Din, zemlje je en oral, dobro novozidano gospodarsko poslopje, za ceno 80.000 Din. Natančno se izve pri Francu Kristan, Dole 17, pošta Sv. Jurij ob j. ž. 208

Prodajam posestvo in kolarsko delavnico s stroji in inventarom, na dobrem prometnem kraju do konca marca. Naslov v upravi lista. 228

Posestvo pri Mariboru, 10 oralov, njive, sadonosnik, vinograd, gozd, travnik, poslopje v dobrem stanu, preša nova, prodaja Fel. Drozg, Velika Zimica, p. Sv. Barbara pri Mar. 214

Kupim večje posestvo z inventarjem: V. Novak, Železniki št. 141, Slovenija. 210

Žaga, vsa nova, obstoj. polnojarmenik, vencičanka, krožne žage, vel. množ. plohov, bogati okraj za les, vel. prostor, v polnem obratu, malo gotovine treba, je radi starosti posestnika poceni za prodati. Izve se pri: I. Pfeifer star., Hoče pri Mariboru. 209

sicer vzeli in žepe obrnili, pa ubiti ga res ni bilo vredno.»

»Ali je policija dognala osebnost umorjenčeve?« je vprašal mož v sivi obleki s svojim brezbarvnim glasom.

»Seveda! Mož je bil znan po vsem mestu. — Sluga je bil pri gospé markizi Plélan.«

Gospod prokurator je iznenaden dvignil oči od svojih nežnih prstov.

»Res —?« se je začudil. »Tega nisem vedel. Lefèvre mi ni povedal, da pozna umorjenca.«

Vzdihnil je in se spet poglobil v lepoto svojih nohtov.

»Hm —!« je pravil. »Ubogi Maxence! Videl sem ga pri gospé Plélan. Miren, nedolžen človek je bil, da je malo takih. Nikomur ni nič žalega storil. Kak namen so neki utegnili imeti zlikovci, da so ga umorili?«

Prefekt je skomignil z rameni.

»Prepir morebiti, mislim,« je dejal.

»Fantovska ljubosumnost?« je vprašal mož v sivi suknji.

»Oh ne, gospod! Maxence je imel že precej čez petdeset. Prestar je bil za take neumnosti.«

»Je bil čeden človek?«

»Kaj še! Vse drugo ko čeden! Mahedrav, raz-

kuštran človek je bil in lase je imel rdeče ko lisica kožuh.«

Samo za drobec ene same sekunde so se možu v sivi suknji zableščale oči v čudnem sijaju, zdelo se je kot da mu je hotel ulti čez blede, tenke ustnice vzklík, ki ga je le težko zadržal, vsa njegova suhljata postava je za trenutek vztrepetala pod hipnim navalom nepremagljive podjetnosti. Pa ta sprememba njegove sicer mirne in brezpomembne zunanosti je minila prav tako hipno kakor je prišla, policijski prefekt je niti opazil ni, gospod prokurator pa se itak ni zanimal za drugo ko za svoje lepe, skrbno negovane nohte.

»Ubogi Maxence!« je vzdihnil gospod Vimars čez nekaj časa. »Miren človek je bil! Nobenega sovražnika ni imel, kolikor vem. Zelo vdan je bil gospé markizi, zvesto ji je služil, popolnoma mu je zaupala. Prepirljiv ni bil, tudi prihrankov ni imel. Več ko par frankov niso našli v njegovih žepih, davi, ko so ga umorili. In prav zato, ker za umor ni najti nobenega pravega povoda, prav zato, pravim, je policija že koj izpočetka zavrgla misel, da bi bili utegnili imeti vmes svoje prste roparji, ki so napadli poštno kočijo.«

PASIJONSKI MOLITVENIK,

primeren za posten čas, vezan 20 Din.

Naročite pri

Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

Že 32 let v službi bolnih in zdravih

stoji Fellerjev pravi prijetnodišeči
»Elsafluid«.

Za bolnega

Fellerjev Elsafluid zanesljivo domače sredstvo in kozmetikum za umirjenje bolečin, katerega delovanje se hvali z neštetiimi zahvalnicami tudi iz visokih krogov ter iz dalekih krajev pri hudih bolečinah na obrazu ter na celem telesu, pri trganju v sklepih, zobobolu, glavobolu, natiranju pri reumatičnih bolečinah, kot obkladek na rane ter pri mnogih drugih slučajih, kjer je nujna pomoč potrebna.

Nekoliko kapljic na sladkorju uteši notranje bolečine in vplivajo povoljno! Dobiva se v lekarnah in sorodnih trgovinah, poizkusna stekleničica za 6 Din, dvojna steklenica 9 Din, ali pa velika specialna steklenica 26 Din. Po pošti vsaj en zavoje, kateri vsebuje 9 poizkusnih ali 6 dvojnih ali 2 specialni steklenici 62 Din. 6 takih zavojev sama Din 250. Vse že s poštnino in zavojnino pri

Za zdravega
zanesljivo obrambno sredstvo pri čezmerni občutljivosti za hladni zrak, za jačanje mišic in živcev, za osveženje upadle moči, kot razkuževalno sredstvo za roke, obraz, zobe, usta in dihalo, kot obramba proti prehladu, kihanju in gripi, za razpuščanje sluzi pri grgranju, proti kašlju, hripavosti i. t. d. Za nego glave kot dodatek dnevni vodi za pranje i. t. d.

Eugen Feller

lekarnar, Stubička Donja,
Hrvatska.

Ako pa potrebujete kaj dobrega za Vašo prebavo, naročite obenem Fellerjve blago delujoče Elsa-kroglice, 6 škatelj 12 Din. 1471

Ovijalni papir in papirnate vreče

vseh vrst in v vsaki množini dobavi najceneje pod najugodnejšimi plačilnimi pogoji

Tvrđka H. Paliege
Maribor, Gosposka ul. 10

Telefon 477

216

Telefon 477

Sveče

cerkvene voščene Ia, Ila, IIIa, bele cerkvene, okrašene ali rdeče, zvitke vseh vrst, kadilo — kupite v

Tiskarni sv. Cirila v Mariboru

VOZNI RED

železniških in avtomobilskih zvez Slovenije, veljaven od 7. oktobra 1928, se dobi v obeh prodajalnah tiskarne sv. Cirila v Mariboru. Cena Din 2.—.

Oblastna hranilnica mariborske oblasti

Trg Svobode štev. 3

Maribor

Trg Svobode štev. 3

Dovoljuje komunalna, melleradijska in hipotekarna posojila, daje kredite na menice in v tekočih računih, lombardira vrednostne papirje, izvršuje žirovne in kontokorentne posle in vse druge denarne transakcije pod najugodnejšimi pogoji.

180

Sprejema

hranil. vloge na vlož. knjižice, obrestonosne blagajniške liste in na tek. račun ter jih obrestuje najugodnejše.

Najvarnejši denarni zavod mariborske oblasti, ker jamči zanj cela mariborska oblast s celim svojim premoženjem in z vso svojo davčno močjo.

»Ali je pot, ki so ob njej našli truplo, ponoči zelo samotna?« je vprašal mož v sivi suknji.

»Zelo samotna!« je pritrdil prefekt. »In ljudje pravijo, da po noči ni varna. Roparjem je posebno priljubljena. Pa najkrajša pot je iz Alençon v Mayenne. In obenem pelje skozi Lonrai in Plélan.«

»Ali je znano, kaj je iskal sluga gospé markize Plélan na tej samotni poti o polnoči?«

»Ni gotovo,« je posegel tedaj v pogovor gospod prokurator, »da bi se bil umor zgodil ravno o polnoči!«

»Mislil sem —.«

»Truplo so našli v ranih urah,« je nadaljeval prokurator s hladno prizanesljivostjo. »Mož je bil mrtev že par ur. Koliko ur, o tem se zdravnik ni izjavil. Maxence je imel brez dvoma prijatelje in sorodnike v Alençonu. Mislil se, da jih je večeraj popoldne obiskal in se po noči vračal v Plélan.«

»Ta podmena je napačna!« je mirno povedal mož v sivi suknji.

»Napačna —? Kako mislite to?« je vprašal gospod prokurator z ledeno mrzlim, oholim glasom.

»Davi sem se vračal iz Plélan v Alençon, pa nisem nobenega trupla videl ob poti.«

»Truplo je ležalo v cestnem jarku!« je dejal prokurator suho. »Zgrešili ste ga!«

»Mogoče,« je odgovoril mož v sivi suknji enako suho, »pa ni verjetno.«

»Torej ste ga iskali —?«

Pa komaj da so gospodu prokuratorju ušle te besede, že je obžaloval svojo prenapetost. Veliko neumnost in neprevidnost je zagrešil. — Ugriznil se je v ustnice, jezen je bil nad samim seboj, da se je tako nerodno zaletel in spozabil.

Mož v sivi suknji ni odgovoril ničesar. Nepremično je sedel, čisto v se je zlezel, zdelo se je kot da se je obdal z nevidnim plaščem, skozi katerega ni moglo prodreti niti najbistrejše oko in nobeno še tako zvito vprašanje.

Gospod prefekt, ki mu je bilo vsakokrat skrajno neprijetno, če sta gospoda umolknila, je bil koj pripravljen, da junaško prekine grozeči molk z daljšim govorom.

»Prepričan sem,« je začel zgovorno, »da čisto po nepotrebnem trativa dragoceni čas gospodu prokuratorju! Zagotavljam vas, gospod — eh — Fernand, da lahko dobite pri policijskem komisariatu podatke o vseh podrobnostih zločina, če

Getzemani in Golgota,

premišljevanje za post. Molitvenik stane vezan 30 Din. — Naročite si ga takoj v

TISKARNI SV. CIRILA V MARIBORU.

Velika prodaja tirolskih plemenskih bikov

Meseca februarja, marca in aprila bodo v različnih plemenskih okrajih na Tirolskem velike razstave plemenskih bikov. To bo najboljša priložnost za nakup izvrstno vzrašenih, planinskih, s plemenskim izkazom opremljenih bikov. Biki bodo stari okoli poldrugo leto.

Kot pleme pridejo v poštev: sivo-rjava Oberinntaler planinska živina, čista Oberinntaler siva živina, Tiroler Pinzgauer živina, Unterinntaler šekasta živina (Berner Typ), Zillertaler in Tuxer živina.

Vsa pojasnila glede razstave bikov in razporeda da radevoljno in brezplačno: Viehverkaufsvermittlung des Landeskuulturrates für Tirol in Innsbruck, Wilhelm Greilstrasse Nr. 9.

Posredovalnica za prodajo živine tirolskega deželne kulturenega sveta naznani na željo tudi zaupne može za nakup bikov in je rada pripravljena, kupovalcem bikov pomagati pri nakupu, nalaganju, preskrbi krme in oskrbi tudi spremljevalce.

Od predsedstva tirolskega kulturnega sveta 197

Predsednik: ekon. svet. Franc Reitmaier s. r.

Kovčki za potovanje,

torbice iz usnja, listnice, denarnice, gamaše, nahrbtniki v veliki izbiri in po najnižji ceni pri Ivan Kravos, Maribor, Aleksandrova cesta 13. 193

Čevlarska kopita se razprodajajo v trgovini Peteršič v Ptuj. 167

Iščem viničarja, pridnega, treznega, poštenega. Tri ali štiri delovne moči. Nastop možen takoj. Ostalo po dogovoru. Naslov v upravi lista. 189

Ia gonilne jermene

za mline, žage in tovarne v vsaki širini dobavlja in ima v zalogi po najnižji dnevni ceni Ivan Kravos, Maribor, Aleksandrova cesta 13. 192

TRGOVSKI POMOČNIKI

kot skladiščniki se sprejmejo v veletrgovini Ed. Suppanz v Pristavi. 152

Najcenejše in najboljše mesto za nakup

usnja

in čevlarskih potrebščin je trgovina usnja M. Ošlag, Maribor, Glavni trg št. 17, zraven barvarne Zinthauer. 127

Lončarski pomočnik pri šajbi se sprejme pri g. Franc Reisp, Fram št. 142. Nastop takoj. 226

KMETJE,

najboljše zamenjate in prešate olje v tovarni bučnega olja J. Hochmüller, Pod mostom št. 7, Maribor, Magdalenska stran. 1379

Sprejme se pekovski učenec, močen in zdrav ter pošten pri Josipu Prekopec, pekarna v Šmarju pri Jelšah. Čela oskrba v hiši. 191

Vabilo na redni občni zbor

Kmečke hranilnice in posojilnice v Vitanju, r. z. z. n. z., ki se bo vršil v četrtek, dne 14. marca 1929, v uradnih prostorih s sledečim sporedom:

1. Čitanje in odobrenje zapisnika o zadnjem občnem zboru.
2. Poročilo načelstva in nadzorstva.
3. Predložitev in odobrenje računskega zaključka za leto 1928.
4. Prosti predlogi.

Ako bi ob določeni uri ne bilo zadostno število članov zbranih, se vrši eno uro pozneje drugi občni zbor, ki sklepa veljavno brez ozira na število udeležencev. 220

Izjava.

Podpisani Ivan Lesjak, posestnik v Novi vasi pri Ptuj, prekličem vse žaljivke, ki sem jih govoril o Mariji Kolar, posestnici ravnotam, kot neresnične ter se ji zahvaljujem, da je odstopila od kazenskega zasledovanja proti meni.

221 Ivan Lesjak.

Konjske opreme

od navadne do najfinejše, dente ponjave za konje in vozove, v vsaki velikosti nudi Ivan Kravos, Maribor, Aleksandrova 13. 194

Prodajalce posnemalnikov

išče velika švedska tovarna v vsakem kraju proti dobri plači. Naslove sprejema: »Tehna« družba, Ljubljana, Mestni trg 25. 115

Sadna drevesa

cepljena, brez krone, visoka 140 do 200 cm: kanada, Lon. pepinek, bobovec in mošange. Cena: Ia klase 20 komadov 110 Din, 100 komadov 500 Din. Brskve: Amsden, Halljeva, Boesl in Wilermoz. Oblika polsteblo in grmič, razpošilja po povzetju J. Gradišnik, drevesničar, Dobrna pri Celju. 160

— če vas res zanimajo. Zato mislim, da bi se sedajle poslovila, — hočem reči, je negotovo in obotavljaje se pridjal, ko se je srečal z mirnim, vprašujočim pogledom tajnega detektiva — hočem reči, razen če — če morebiti mislite še kaj posebnega govoriti z gospodom prokuratorjem.

»Rad bi vedel,« je dejal mož v sivi suknji mirno, »kaj je povzročilo nesrečnežovo smrt.«

»Strel iz pištole,« je odgovoril gospod St. Tropèze hladno. »Naravnost med lopatic, pomerjen čisto od blizu. To dokazuje od strele osmojena suknja umorjenčeva. Zdravnik pravi, da je bil koj mrtev.«

»Torej strel med lopatic — In našli so ga na hrbtu ležečega?« je pravil mož v sivi suknji bolj sam zase ko za svoja poslušalca. »In ničesar niso našli pri njem, kar bi utegnilo pojasniti vzrok umora?«

»Ničesar, gospod!« je posegel vmes prefekt. »Čisto nič! V hlačnem žepu je tičal zmečkan, zamazan list papirja, popisan vse vprek z različnimi številkami. Prav tak je kot da ga je iztrgal iz računskega zvezka kakega šolarja.«

»Bi mi dali tisti listek?«

»Na policijskem komisarijatu je,« je kratko povedal prokurator.

»Kjer ga bom lahko dobil, vem,« je pridjal mož v sivi suknji hladno, pa odločno. »Medtem pa mi naj gospod prefekt blagovoli povedati nekaj več podrobnosti o tatvini v nadškofijski palači.«

»Ni mnogokaj povedati, moj dobri gospod Fernand!« je odgovoril gospod Vimars. Poznal je svojega šefa, čutil je, da postaja vse bolj nemiren in nepotrpežljiv in svojo mesečno plačo bi bil dal, da se je mogel prejkoslej izmuzniti iz sobe.

»Kak plen so odnesli tatovi?«

»Nič takega, da bi bilo vredno truda. In še to, kar so odnesli, so večinoma na begu proč pometali. Policija je našla na ulici, trdo ob monsignorovi palači, srebrn svečnik, meden pisemski utež in par knjig, ki so jih tatovi v naglici vzeli s seboj, misleč menda, da so redke izdaje.«

»Druga niso nič ukradli?«

»Nič. Kolikor se spominjam, je monsignor še javil policiji, da mu manjkata ena ali dve knjigi, ki pa da nimata nobene posebne vrednosti.

Torej vidite, gospod — eh — Fernand,« je prijazno in prepričevalno nadaljeval gospod Vimars, »da zadeva ni vredna vašega truda!

a samo onemu, ki zna
kmetijski in kmetijski
Hmeljarstvo nese,
dali. Kupite zalo knjigo HMEJARSTVO! Slike Din 50, vezana
Din 60. Dobi se v Cirilovi tiskarni v Mariboru.